

Dosarul nr. 3ra-1353/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Eleonora Badan-Melnic)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Victoria Sîrbu, Viorica Mihaila, Anatolie Minciuna)

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Pădure împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la modificarea ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă,

împotriva deciziei din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și apelul incident depus de Andrei Pădure, s-a casat hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și s-a emis o decizie nouă, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Andrei Pădure,

constată:

La 16 noiembrie 2017, Andrei Pădure a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017 „Cu privire la suspendarea din funcție a dlui Andrei Pădure” a fost suspendat din funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală, începând cu data de 06 octombrie 2017, pe perioada anchetei în cauza penală nr. xxxxx.

Ordinul nominalizat a fost emis în baza demersului Procuraturii Anticorupție nr. 9551 din 11 septembrie 2017, în temeiul art. 11 alin. (1) lit. k) și r) din Legea administrației publice centrale de specialitate nr. 98 din 04 mai 2012, art. 76 lit. j) din Codul muncii și pct. 9 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 694 din 30 august 2017.

Suspendarea din funcție este ilegală și abuzivă, deoarece îi încalcă dreptul la muncă, garantat de legislația națională în vigoare.

Nu recunoaște vinovăția în comiterea faptelor imputate prin actul de învinuire.

A expirat temeiul legal de suspendare a sa din funcție indicat în ordinul nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017.

Suspendarea în continuare din funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală nu are niciun temei legal, din care motiv urmează să fie restabilit în această funcție.

La 16 octombrie 2017, a depus cerere prealabilă înregistrată cu nr. P-3475/17, prin care a solicitat anularea ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017, restabilirea la locul de muncă în funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală și plata despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă.

Până la depunerea cererii de chemare în judecată nu a primit răspuns la cererea prealabilă, deși termenul limită a expirat la 15 noiembrie 2017.

Andrei Pădure a solicitat instanței de judecată admiterea acțiunii, anularea ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017 „Cu privire la suspendarea din funcție a dlui Andrei Pădure”; restabilirea la locul de muncă în funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală, începând cu data de 06 octombrie 2017 și încasarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă (vol. I, f.d. 1-3).

La 19 aprilie 2018, Andrei Pădure a depus cerere de concretizare a pretențiilor și a temeiurilor acțiunii (vol. I, f.d. 58-60).

În motivarea cererii concretizate a invocat că, prin ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 31 §5 din 26 februarie 2018 a fost abrogat ordinul nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017 „Cu privire la suspendarea din funcție a dlui Andrei Pădure” și a fost reîncadrat în funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală, începând cu 26 februarie 2018.

Ordinul nr. 31 §5 din 26 februarie 2018 a fost emis în baza scrisorii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani nr. B-512 SR din 15 februarie 2018, în temeiul art. 75 alin. (4) din Codul muncii și pct. 9 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 694 din 30 august 2017.

Din conținutul scrisorii Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani rezultă că, de la 08 noiembrie 2017, în procedura acesteia se află spre examinare cauza penală în care are statutul de inculpat. Respectiv, din această dată a fost finalizată ancheta penală.

Acest fapt a fost adus la cunoștință în mod repetat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale prin cererea din 14 noiembrie 2017, la care a fost anexată adeverința eliberată de către judecătorul în a cărei procedură se afla cauza penală, însă angajatorul a neglijat această cerere.

Prin repunerea sa în funcție, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a recunoscut că ordinul nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017 și-a încetat efectele de drept.

Din acest motiv consideră că urma să fie repus în funcție începând cu data de 08 noiembrie 2017, dar nu cu 26 februarie 2018.

La 06 martie 2018, a depus cerere prealabilă la Ministerul Sănătății, Muncii și

Protecției Sociale, înregistrată cu nr. P-1480/18, prin care a solicitat modificarea ordinului nr. 31 §5 din 26 februarie 2018 în partea reîncadrării sale în funcție, și anume începând cu data de 08 noiembrie 2017, dar nu cu 26 februarie 2018 și achitarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă 08 noiembrie 2017 – 26 februarie 2018.

Până la momentul depunerii cererii de concretizare a acțiunii nu a primit răspuns la cererea prealabilă.

Andrei Pădure a solicitat instanței de judecată admiterea acțiunii:

- modificarea ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 31 §5 din 26 februarie 2018 „Cu privire la abrogarea ordinului nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017 „Cu privire la suspendarea din funcție a dlui Andrei Pădure”;

- obligarea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să-l restabilească la locul de muncă în funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală, începând cu data de 08 noiembrie 2017;

- încasarea salariului mediu lunar pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă 08 noiembrie 2017 – 26 februarie 2018, în legătură cu suspendarea ilegală din funcție;

- încasarea din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în beneficiul său a sumei de 20 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 24 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea depusă de Andrei Pădure.

S-a încasat din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova în beneficiul lui Andrei Pădure salariul mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la muncă (09 noiembrie 2017 – 25 februarie 2018), condiționate de suspendarea ilegală din funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală.

S-a încasat din contul Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova în beneficiul lui Andrei Pădure suma de 5 000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (vol. I, f.d. 122, 128-135 recto-verso).

La 21 septembrie 2018, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus apel împotriva hotărârii din 24 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cerințele reclamantului să fie respinse (vol. I, f.d. 124-125).

La 26 septembrie 2018, Andrei Pădure a depus apel împotriva hotărârii din 24 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 127).

Prin încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul depus de Andrei Pădure, ca fiind tardiv (vol. I, f.d. 145-146 recto-verso).

La 11 ianuarie 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus apel suplimentar împotriva hotărârii din 24 august 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 148-156).

Prin decizia din 06 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul depus de Andrei Pădure și s-a menținut încheierea din 12 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. I, f.d. 195-198).

La 26 martie 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus apel suplimentar împotriva hotărârii din 24 august

2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 206-218).

La 27 martie 2019, Andrei Pădure a depus apel incident, solicitând respingerea apelului declarat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, admiterea apelului incident, casarea parțială a hotărârii din 24 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă integral acțiunea (vol. I, f.d. 237-242, vol. II, f.d. 8-13).

Prin încheierea din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit apelul incident depus de Andrei Pădure, ca fiind depus cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362¹ din Codul de procedură civilă (vol. II, 31 recto-verso).

Prin decizia din 05 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a anulat încheierea din 17 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 55-60).

La 15 mai 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus cerere în baza art. 199 alin. (1) din Codul administrativ, prin care a solicitat strămutarea cauzei pentru examinare în Colegiului de drept comun al Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 64-68).

La 26 iunie 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus cerere de strămutare concretizată (vol. II, f.d. 81-86).

Prin încheierea din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins demersul de strămutare înaintat de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova (vol. II, f.d. 93-94).

Prin decizia din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și apelul incident depus de Andrei Pădure.

S-a casat hotărârea din 24 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Andrei Pădure.

S-a obligat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova să modifice pct. 2 din ordinul nr. 31 §5 din 26 februarie 2018, cu reîncadrarea lui Andrei Pădure în funcția de vice-director al Centrului de Medicină Legală, începând cu data de 14 noiembrie 2017.

S-a încasat de la Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova în folosul lui Andrei Pădure salariul mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la muncă, 14 noiembrie 2017 – 25 februarie 2018, precum și suma de 5 000 de lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

În rest, pretențiile s-au respins (vol. II, f.d. 136, 137-146).

La 27 septembrie 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț a depus la Curtea Supremă de Justiție recurs motivat împotriva deciziei din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că, ordinul de suspendare a intimatului din funcție a fost emis în baza demersului procurorului, care nu a fost contestat de către Andrei Pădure sau vreo altă persoană interesată în ordinea art. 299¹-299² din Codul de procedură penală sau art. 312 din Codul de procedură penală. Legalitatea acestui demers nu poate fi pusă în discuție în cadrul prezentului proces judiciar civil.

Contractul individual de muncă a fost suspendat în temeiul art. 76 lit. j) din Codul muncii în circumstanțe ce nu depind de voința părților, la demersul procurorului, înaintat în conformitate cu art. 200 din Codul de procedură penală.

Astfel, competența jurisdicțională pentru examinarea cererii cu privire la anularea ordinului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale privind suspendarea din funcție a lui Andrei Pădure revine în exclusivitate judecătorului de instrucție și nicidecum instanței civile de drept comun.

La adoptarea dispozițiilor privind încasarea salariului mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral, instanța de apel și prima instanță nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume: prevederile art. 3 alin. (1) lit. c), art. 7 lit. a) și lit. b) și art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, aceste pretenții derivă din acțiuni dispuse în baza demersului procurorului într-o cauză penală.

Legislația muncii nu reglementează că suspendarea și reluarea activității de muncă se face din ziua când au apărut circumstanțele respective, dar din data când se aduce la cunoștință salariatului ordinul corespunzător sub semnătură.

Prin urmare, ordinul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 31 §5 din 26 februarie 2018 are un caracter absolut legal și întemeiat, iar alegațiile formulate de Andrei Pădure în cererea de chemare în judecată, cu completările ulterioare nu sunt pertinente și nu au suport juridic.

La caz nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 1398 alin. (1) din Codul civil, pentru angajarea răspunderii civile delictuale. Or, ordinele Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 117 §1 din 06 octombrie 2017 și nr. 31 §5 din 26 februarie 2018 nu au fost declarate ilegale, ba din contra au caracter absolut legal și întemeiat. Respectiv, nu există act juridic ilicit sau fapta ilicită care ar produce un anumit prejudiciu ce urmează a-i fi reparat intimatului.

Mai mult decât atât, în partea capătului de cerere privind repararea prejudiciului moral nu a fost respectată procedura de soluționare a litigiului pe cale prealabilă extrajudiciară, deoarece Andrei Pădure s-a adresat cu această pretenție direct în instanța de judecată, dar nu la angajator, după cum prevede art. 332 alin. (1) din Codul muncii.

Drept urmare, acest fapt constituie temei pentru scoaterea de pe rol a pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale (art. 432 alin. (3) lit. f) din Codul de procedură civilă, deoarece cauza a fost judecată în procedura contenciosului administrativ, deși pretențiile formulate de Andrei Pădure intră în sfera competenței jurisdicționale a Codului Muncii, deci a instanței de judecată de drept comun.

Andrei Pădure nu a fost suspendat dintr-o funcție cu statut public, iar drept consecință prezentul litigiu este de drept privat, care nu intră în sfera de aplicare al Codului administrativ. Respectiv, cauza trebuia să fie examinată de către colegiul civil (de drept comun) al Curții de Apel Chișinău, dar nu de colegiu specializat de contencios administrativ.

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț a solicitat Curții Supreme de Justiție:

- admiterea recursului;
- casarea integrală a decizie din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru;
- casarea integrală a încheierii din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

prin care s-a refuzat strămutarea cauzei;

- emiterea unei decizii noi, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, prin care să fie scos de pe rol capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral;

- în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, casarea integrală a decizie din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare în ordine de apel (vol. II, f.d. 151-167).

La 26 noiembrie 2019, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț, a depus la Curtea Supremă de Justiție motivare suplimentară la recursul împotriva deciziei din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău

În argumentarea cererii a reiterat temeiurile din recursul motivat depus la 27 septembrie 2019, inovând suplimentar că în sensul art. 3 alin. (a) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod nu se aplică raporturilor juridice de drept privat la care participă autoritățile publice.

Ordinul nr. 31 §5 din 26 februarie 2018 nu este un act administrativ, dar un act juridic de drept privat, reglementat de normele Codului muncii, emis în temeiul art. 75 alin. (4) din Codul muncii și contractului individual de muncă nr. 19 din 08 iulie 2015.

Respectiv, pretențiile formulate de Andrei Pădure în prezenta acțiune și care au fost examinate de instanțele inferioare intră în sfera competenței jurisdicționale a Codului Muncii și urmau a fi soluționate de instanța de judecată de drept comun, dar nu cea specializată în examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț a solicitat Curții Supreme de Justiție:

- admiterea recursului;

- casarea integrală a decizie din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru;

- casarea integrală a încheierii din 26 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a refuzat strămutarea cauzei;

- emiterea unei decizii noi, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă, prin care să fie scos de pe rol capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral;

- în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, casarea integrală a decizie din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare în ordine de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform articolului 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform articolului 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor

examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Potrivit articolului 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Conform avizului de recepție a corespondenței DS2035607491AS, precum și informației din rubrica „track&trace” pe de pe portalul oficial al oficiului poștal, decizia motivată din 17 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale la 30 august 2019 (vol. II, f.d. 149).

În atare circumstanțe, completul de admisibilitate consideră că, recurentul Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a respectat termenul prevăzut de articolul 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, deoarece recursul motivat a fost depus la 27 septembrie 2019 (vol. II, f.d. 151).

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul de admisibilitate reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursul depus nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț.

Conform articolelor 193, 195, 230, 258 alin. (3) din Codul administrativ și articolelor 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, reprezentat de Andrei Șveț, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Sveatoslav Moldovan